

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATÉREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăciineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 112
din data de 06.04. 2012**

Dosar nr.: 448/2011

Petiția nr.: 6844/08.12.2011

Petent: G A G

Reclamat: Conducerea Penitenciarului Arad

Obiect: petentul, deținut în penitenciarul Arad pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzute de codul penal, susține că a fost sancționat mai aspru față de un alt coleg din penitenciar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. G A G, cu adresa de corespondență

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

Arad

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul este deținut în Penitenciarul Arad pentru săvârșirea unor infracțiuni prevăzute de codul penal și afirmă că a fost sancționat foarte aspru pentru faptul că a folosit cuvinte indecente, jignitoare la adresa directorului Penitenciarului Arad. Petentul mai susține că a solicitat conducerii penitenciarului în copie o serie de documente care nu i-au fost emise.

2.2. Totodată, solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să intervină asupra dosarului nr. 18151/2011 aflat pe rolul Judecătoriei Arad ca urmare a contestării raportului de pedepsire.

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa nr. 6844 din 19.012.2012 a fost informat petentul, că se ridică din oficiu excepția de necompetență materială. Colegiul a acordat termen

petentului până la data de 20.01.2012. Până la data soluționării prezentului dosar, petentul nu a comunicat un răspuns.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

2.1. Petentul este deținut în Penitenciarul Arad și afirmă că a fost sancționat foarte aspru prin interzicerea de a mai primi vizite pe o perioadă de o pentru faptul că a folosit cuvinte indecente, jignitoare la adresa directorului Penitenciarului Arad.

2.2. Petentul susține că și un alt coleg din penitenciar care a refuzat să ia tratamentul prescris de medic, a adresat injurii personalului medical și a fost sancționat doar cu suspendarea orelor de cultură-educativă pentru o perioadă de o lună, iar ca raport de pedeapsă la mențiunea definitiv se specifică clar, "nu se sancționează".

2.3. Petentul mai susține faptul că, nu i s-a eliberat la cerere o copie după procesul verbal încheiat de comisia care s-a întrunit să analizeze dacă îi acordă sau nu permisie pentru a putea fi prezent la înmormântarea tatălui său.

2.4. Petentul a contestat la judecătorul delegat al penitenciarului Arad decizia comisiei prin care a fost sancționat cu suspendarea vizitelor pentru o lună și solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să intervină asupra dosarului nr. 18151/2011, aflat pe rolul Judecătoriei Arad.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.2. Colegiul Director constată că potrivit Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, art.5: „(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri. (2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale”.

5.3. Potrivit art. 39 privind asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate: „(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate”.

5.4. De asemenea, potrivit art. 38: „(1) Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștința de măsura luată.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(6) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(8) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2-5 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(9) Hotărârea judecătorei este definitivă.

5.5. Examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Colegiul constată că potrivit Art.5 orice formă de discriminare manifestată în timpul executării pedepselor se pedepsește potrivit legii penale, ceea ce denotă intenția expresă a legiuitorului de a incrimina aceste fapte ca infracțiuni. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

5.6. Astfel, în speța dedusă soluționării, se constată existența unei reglementări speciale, Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal în raport cu prevederile Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general.

Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept "*specialia generalibus derogant*" potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală.

5.7. Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, Colegiul Director reține că potrivit art.39: „(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate”. În același sens, Colegiul Director reține că Legea nr. 275 din 4 iulie 2006, în art.38 și art.39 prevede în mod expres procedura de soluționare a plângerilor împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

5.8. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.9. Acest aspect de vadiță necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a fost statuat și de instanțele judecătorești care s-au pronunțat în același sens, prin Sentința Civilă nr.556 din 21.02.2007 pronunțată de Curtea de Apel București și menținută prin respingerea recursului de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3241 din 26.06.2007.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Haller Istvan – Membru

Niță Dragoș Tiberiu – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Hotărâre redactată de: D.N.T și tehored. de V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.**

